

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Andrian Fetescu în interesele lui Vladimir Gaiciuc,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Gaiciuc împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva hotărârii din 1 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-440/24
NR. PIGD 2-23129362-01-2ra-18042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu hotărârea instanței de apel nu constituie un
temei de casare a deciziei contestate.

Curtea de Apel Chișinău: V. Sîrbu, A. Braga, V. Negru

12 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Andrian Fetescu în interesele lui Vladimir Gaiciuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 7 septembrie 2023, Vladimir Gaiciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate solicitând:

- Anularea ca fiind ilegal și neîntemeiat actul de constatare nr. 115/29 din 11 august 2023 emis de către Autoritatea Națională de Integritate în privința reclamantului Vladimir Gaiciuc.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, la 3 aprilie 2023, în cadrul Autorității Naționale de Integritate a fost înregistrată sesizarea nr. 2929, cu privire la eventuala încălcare a regimului juridic al conflictelor de interese de către Vladimir Gaiciuc, director al ÎM „GLC Otaci”. La 14 aprilie 2023, prin procesul verbal nr. 52/29, a fost inițiat controlul averii și intereselor personale.

3. Iar, la 11 august 2023, Autoritatea Națională de Integritate a emis Actul de constatare nr. 115/29 prin care a decis următoarele:

Se constată încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese de către dl Vladimir Gaiciuc, director ÎM ”GLC Otaci”, manifestată prin nedeclararea în modul stabilit a conflictului de interese și nesoluționarea conflictului de interese real, în conformitate cu art. 12 alin. (4)-(5), art. 14 alin. (2)-(4) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, fapt prin care a admis consumarea conflictelor de interese, în sensul art. 12 alin. (10) al Legii nr. 133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, în circumstanțele de drept și de fapt expuse în partea constatatoare a prezentului act.

4. Consideră că, contrar prevederilor legale, motivarea actului administrativ individual este expus doar printr-o afirmare arbitrară și incertă cu referire la îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu care de fapt contravin prevederilor Legii nr. 132/2016, nicidecum printr-o argumentare de drept și de fapt constructiv justificată și determinată suficient de certă, din care să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar.

5. Notează că, un viciu de procedură care urmează a fi analizat de către instanța de judecată este termenul de desfășurare a controlului averii și intereselor personale care a fost inițiat la 3 aprilie 2023 și a fost finisat la 11 august 2023, respectiv a durat 4 luni și 8 zile.

6. Astfel, în actul de constatare nr. 115/29 din 11 august 2023 nu a fost notată nici o mențiune despre prelungirea termenului efectuării controlului precum și informarea prin scrisoare oficială a petiționarului și tuturor persoanelor interesate (inclusiv a subiectului vizat Vladimir Gaiciuc) despre prelungirea termenului controlului, fapt care atestă încălcarea expresă a art. 37 alin. (6) din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și a pct. 90 din Metodologia de efectuare a verificării și a controlului averii și al intereselor personale și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, aprobată prin Ordinul ANI nr. 9 din 14 februarie 2022, care conduce la anularea actului de constatare nr. 115/29 din 11 august 2023.

7. Subliniază că, potrivit actului de constatare nr. 115/29 din 11 august 2023, inspectorul de integritate a stabilit încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese de către Vladimir Gaiciuc, director ÎM „GLC Otaci”, manifestată prin nedeclararea în modul stabilit a conflictului de interese și nesoluționarea conflictului de interese real, în conformitate cu art. 12 alin. (4)-(5), art. 14 alin. (2)-(4) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, fapt prin care a admis consumarea conflictelor de interese, în sensul art. 12 alin. (10) al Legii nr. 133/2016 privind declararea averii și intereselor personale.

8. Potrivit actului de constatare, reclamantul Vladimir Gaiciuc, exercitând funcția de director al ÎM „GLC Otaci” și deținând calitatea de subiect al declarării averii și intereselor personale, a emis următoarele acte administrative: ordinul nr. 46 din 2 noiembrie 2020, prin care a dispus: luarea în locațiune/arendă, în scopuri de serviciu, a automobilului de model Mercedes E230, ce aparține lui Vladimir Gaiciuc și încheierea de către contabil - șef a contractului de locațiune/arendă cu locatarul, ordinul nr. 34 din 1 noiembrie 2022, prin care a dispus: luarea în locațiune/arendă, în scopuri de serviciu, a automobilului de model Opel Ascona, ce aparține lui Vladimir Gaiciuc și încheierea de către contabil - șef a contractului de locațiune/arendă cu locatarul.

9. Conform pct. 17 din Metodologia de efectuare a verificării și a controlului averii și a intereselor personale și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, aprobată prin Ordinul ANI nr. 9 din 14 februarie 2022, inspectorul de integritate are obligația să-și îndeplinească atribuțiile cu obiectivitate, respectând principiile legalității, independenței, imparțialității, transparenței, confidențialității, celerității, egalității, dreptului la apărare și buneii administrări.

10. La 13 iunie 2023, în cadrul Autorității Naționale de Integritate a fost înregistrat punctul de vedere al subiectului controlului Vladimir Gaiciuc, prin care și-a expus poziția referitor la eventualele încălcări stabilite.

11. Menționează că inspectorul de integritate nu a dat nici o apreciere punctului de vedere și informațiilor prezentate de subiectul declarării Vladimir Gaiciuc și în mod arbitrar a stabilit încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese, astfel, încălcând principiul imparțialității, dreptului la apărare și a bunei administrări.

12. Suplimentar, conform pct. 85 din Metodologia de efectuare a verificării și a controlului averii și a intereselor personale și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, aprobată prin Ordinul ANI nr. 9 din 14 februarie 2022, la etapa de argumentare și concluzionare a rezultatelor controlului inspectorul de integritate include în actul de constatare punctul de vedere al subiectului declarării pentru fiecare încălcare constatată, analizează și combate, după caz, argumentele expuse de către subiect prin prisma cadrului legal pertinent și formulează concluziile.

13. Astfel, în speță se constată încălcarea pct. 85 din Metodologia de efectuare a verificării și a controlului averii și a intereselor personale și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, aprobată prin Ordinul ANI nr. 9 din 14 februarie 2022, or, inspectorul de integritate nu a analizat și nu a combătut argumentele expuse de subiectul declarării în punctul de vedere prin prisma cadrului legal, care se referă nemijlocit la eventuală încălcare a regimului juridic al conflictelor de interese. Inspectorul de integritate nu a considerat oportun de a combate argumentele subiectului declarării. Inspectorul de integritate s-a limitat doar la transcrierea punctului de vedere în actul de constatare fără a întreprinde acțiuni în vederea confirmării sau infirmării argumentelor expuse în punctul de vedere, de exemplu interesul public care a prevalat la necesitatea asigurării ÎM „GLC Otaci” a transportului de serviciu.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin hotărârea din 1 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins acțiunea înaintată de Vladimir Gaiciuc împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

15. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, procedura de control efectuată de inspectorul de integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate, a fost efectuată în conformitate cu prevederile legale, iar careva temeiuri ce ar duce la anularea sau nulitatea acesteia nu se atestă.

16. Referitor la argumentul invocat de reclamant precum că actul de constatare a fost emis cu încălcarea termenului, Completul de judecată la considerat ca fiind neîntemeiat, reținând că, la data de 3 aprilie 2023 a fost înregistrată sesizarea, care a fost repartizată aleatoriu prin sistemul electronic de distribuire a sesizărilor la 4 iulie 2023, iar prin procesul-verbal de inițiere a controlului nr. 52/29 din 14 aprilie 2023, Autoritatea Națională de Integritate a RM, în persoana inspectorului de integritate, Tatiana Pleșca, a dispus inițierea controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese în privința lui Vladimir Gaiciuc, director al ÎM „GLC Otaci”.

17. De asemenea a notat că, în perioada 14 aprilie 2023 – 03 iulie 2023, inspectorul de integritate a accesat on-line registrele de stat și a solicitat prezentarea datelor, informațiilor și documentelor necesare pentru efectuarea controlului. Iar prin nota de serviciu a inspectorului de integritate nr. 04-29/963 din 3 iulie 2023, acceptată de Președintele ANI la 3 iulie 2023 s-a prelungit controlul până la 3 august 2023, iar despre acest fapt a fost informat reclamantul, fapt ce se atestă prin avizul de recepție nr. DS8010141379AS. Ulterior, prin nota de serviciu a inspectorului de integritate de prelungire a termenului de efectuare a controlului nr. 04-29/963 din 3.07.23, care la fel a fost acceptată de Președintele ANI la 2 august 2023, s-a prelungit termenul până la 3 septembrie 2023. Iar la 11 august 2023 s-a emis Actul de constatare nr.115/29, emis de către Inspectorul de Integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate.

18. Instanța de apel a reținut că la caz s-a respectat acel termen maxim de 6 luni prevăzut la art.37 al.6 a Legii nr.132/2016, iar despre prelungirea termenului de 3 luni până la 6 luni, reclamantul a fost înștiințat în mod legal. Astfel, termenul procedurii administrative enunțate nu a fost încălcat.

19. Cu privire la fondul cauzei, Completul de judecată reține că, pârâtul întemeiat a constatat că, reclamantul Vladimir Gaiciuc, exercitând funcția de director al ÎM „GLC Otaci” în perioada 2015-2022, deținea calitatea de subiect al declarării averii și intereselor personale.

20. Totodată a notat prevederile art.2, art.12 alin.(1) lit. b), alin. (3) - (7), (10), art.14 alin. (1) - (4) din Legea nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și intereselor personale, și a menționat că, pârâtul a acumulat probatoriu prin care a constatat că, reclamantul Vladimir Gaiciuc având interes personal, a încheiat: 1) contractul din 2 noiembrie 2020 de arendă/locațiune a automobilului de model Mercedes-Sedan E230, n/î BQR698, pentru perioada 1 noiembrie 2020-31 decembrie 2020; 2) contractul din 1 noiembrie 2021 de locațiune/arendă a automobilului de

model Dacia Dokker, n/î ZMM593, pentru perioada 1 noiembrie 2021-31 decembrie 2022; 3) contractul din 1 noiembrie 2022 de locațiune/arendă a automobilului de model Opel Ascona, n/î OCAL257, pentru perioada 1 noiembrie 2022-31 decembrie 2023, părți contractante fiind, reclamantul în calitate de Locator pe de o parte și ÎM „GLC Otaci” în calitate de Locatar pe de altă parte, al cărei director nemijlocit este Vladimir Gaiciuc, însă contractele au fost semnate prin intermediul persoanelor terțe - cele din 2 noiembrie 2020 și 1 noiembrie 2021, de către dna Valentina Șaturscaia, contabilul-șef al ÎM „GLC Otaci” iar cel din 1 noiembrie 2022 de către dna Axenia Tcaci, contabilul-șef al ÎM „GLC Otaci”.

21. A subliniat că, Vladimir Gaiciuc, în situațiile sus expuse, era obligat să informeze șeful ierarhic sau organul ierarhic superior imediat, dar nu mai târziu de 3 zile de la data constatării, despre conflictul de interese în care se afla și să nu emită actul administrativ, să nu încheie prin intermediul unei persoane terțe (prin intermediul contabilului-șef al ÎM „GLC Otaci” dna Șaturscaia Valentina, și, respectiv, dna Tcaci Axenia), actele juridice (contractele din 2 noiembrie 2020, 1 noiembrie 2021 și din 1 noiembrie 2022 de arendă/locațiune a automobilelor) în exercitarea funcției deținute până la soluționarea conflictului de interese.

22. Însă, conform răspunsului Primăriei or. Otaci nr. 02-1/24-112 pentru perioada 2020-2022 reclamantul Vladimir Gaiciuc nu a depus careva declarații de conflicte de interese reale în calitate de director al ÎM „GLC Otaci”. Fapt ce rezultă că, reclamantul Vladimir Gaiciuc a admis conflict de interese la semnarea actelor sus expuse și nu a manifestat vreo intenție de a soluționa situațiile de conflict în care se afla iar aceste conflicte sau consumat, cu toate că normele legale instituite de legiuitor reglementează conduita subiectului declarării în latura conflictului de interese care reprezintă norme imperative, de la dispoziția cărora nu se admite nicio derogare, sub sancțiune.

23. Referitor la argumentul invocat de reclamant precum că, actul administrativ individual contestat, nu este motivat, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a reținut prevederile art. 31, art. 118 din Cod administrativ, constatând că actul de constatare nr.115/29 din 11 august 2023, emis de către Inspectoratul de Integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate, este motivat în conformitate cu normele legale unde sunt indicate argumentele care sunt bazate pe o cercetare amplă a materialelor cauzei în raport cu poziția părților în procedura administrativă și conține în sine cadrul legal în baza căruia a fost emis.

24. A stabilit că, Vladimir Gaiciuc nu a prezentat probe concludente care ar servi drept temei pentru anularea Actului de constatare nr.115/29 din 11 august 2023, emis de către Inspectorul de Integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate.

25. În consecință a conchis că, actul de constatare nr.115/29 din 11 august 2023, emis de Autoritatea Națională de Integritate în privința lui Vladimir Gaiciuc este unul legal și întemeiat. Or, de către autoritatea publică pârâtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ, actul este emis de către un organ competent și în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței. Instanța nu a constatat admiterea carorva abateri la emiterea actului administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului Vladimir Gaiciuc de către Autoritatea Națională de Integritate, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanță, iar contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament - ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

26. La 13 iunie 2024 avocatul Andrian Fetescu în interesele lui Vladimir Gaiciuc, a depus recurs împotriva hotărârii din 1 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admitere recursului, casarea integrală a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 1 aprilie 2024 cu adoptarea unei noi decizii privind admiterea integrală a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

27. În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și a respins neîntemeiat cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Gaiciuc.

28. A reiterat încălcarea termenului de desfășurarea a controlului privind respectarea regimului juridic al conflictului de interese.

29. Suplimentar a menționat că, pentru existența unui conflict de interese real trebuie să fie întrunite cumulativ trei condiții: persoana să fie subiect al declarării averii și intereselor personale, în exercitarea mandatului, a funcției publice sau de demnitate publică; subiectul declarării să fie chemat să rezolve o cerere/un demers, să emită un act administrativ sau să ia o decizie în care are interese personale; semnarea actelor să influențeze sau poată influența exercitarea imparțială și obiectivă a mandatului, funcției publice sau de demnitate publică.

30. Referitor la prima condiție, exercitarea funcției de director al ÎM „GLC Otaci” nu presupune exercitarea de către reclamantul Vladimir Gaiciuc a unui mandat, a funcției publice sau a funcției de demnitate publică, astfel acesta nu este subiect al raporturilor juridice privind regimul juridic al conflictelor de interese.

31. Referitor la cea de-a doua condiție, la semnarea ordinelor de locațiune, reclamantul/recurent Gaiciuc Vladimir nu a avut nici interes material și nici interes nematerial, necesitatea semnării acestora survenind strict în scopul asigurării bunei funcționalități a ÎM „GLC Otaci”.

32. Referitor la a treia condiție, semnarea ordinelor de luare în locațiune a automobilelor nu a influențat și nu a putut influența exercitarea imparțială și obiectivă a responsabilităților recurentului, or, acest fapt nu a fost stabilit în cadrul procedurii administrative.

33. Notează că, un alt viciu de procedură este încălcarea principiului legalității, imparțialității, dreptului la apărare și a bunei administrări. Inspectorul de integritate nu a dat nici o apreciere punctului de vedere și informațiilor prezentate de subiectul declarării Vladimir Gaiciuc și în mod arbitrar a stabilit încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese, încălcând principiul imparțialității, dreptului la apărare și a bunei administrări. Inspectorul de integritate s-a limitat doar la transcrierea punctului de vedere în actul de constatare fără a întreprinde acțiuni în vederea confirmării sau infirmării argumentelor expuse.

34. De asemenea relevă că, activitatea administrativă este desfășurată în mod arbitrar, menționând prevederilor art. 137, alin. (4) din Codul administrativ, potrivit căruia, dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod, în cadrul diferitor proceduri administrative aceleași norme de drept au fost tratate diferit, în special în defavoarea subiectului controlului.

35. Notează că, urmează a fi apreciate critic concluziile instanței de apel, ultima limitându-se doar la simpla expunere că actul de constatare a Autorității Naționale de Integritate este legal, iar argumentele prezentate supra demonstrează cu prisosință că actul de constatare 115/29 din 11 august 2023, este unul ilegal, motiv din care urmează a fi anulat.

36. Susține că instanța de apel a acordat o apreciere greșită a dovezilor administrate, fiind aplicate eronat normele dreptului material, și ca urmare, prin hotărârea emisă la 01 aprilie 2024 absolut neîntemeiat și nefondat a menținut actul de constatare 115/29 din 11 august 2023.

37. În drept a invocat prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

POZIȚIA INTIMATULUI

38. La 13 iunie 2026 și 18 septembrie 2025, intimatul Autoritatea Națională de Integritate a depus referință solicitând respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

40. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

41. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

”(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

42. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

43. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că hotărârea motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la 16 mai 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.76).

44. Cererea de recurs a fost depusă la 13 iunie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

45. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea pe fond a cererii de recurs.

47. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

48. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

49. Din analiza recursului declarat de avocatul Andrian Fetescu în interesele lui Vladimir Gaiciuc rezultă, că recurentul a invocat prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

50. Referitor la temeiul menționat, Completul de judecată relevă că noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența

Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr.246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitraritatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

51. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

52. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

53. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Andrian Fetescu în interesele lui Vladimir Gaiciuc, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

55. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera

netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

56. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

57. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretenției interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

58. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

59. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

60. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

61. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Andrian Fetescu în interesele lui Vladimir Gaiciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ana Cucerescu

Diana Stănilă